

Communerne stor Bestindighed og stor Omhu for at komme de virkelig Trængende til Hjælp, uden paa nogen Maade at træde de mere Bemidlede for nær. Det, som Communerne deels under den foregaaende Dyrtd bestræbte sig for, og deels, saavidt jeg kender dertil, ogsaa nu ønsker at gjøre gjældende, det er, fra enhver Mand, som har Korn, at faae Tillægsom, at han vil holde nogle visse Skæpper tilbage pr. Tonde Hartkorn, saaledes, at Kommunen kan være istand til at brødføde Befolkningen, og, hvis Prisene skulde stige meget høit, da at nedsette dem noget. I den Egn, hvor jeg er fra, er det den Tanke, som rører sig i mangen Commune, men her støder man paa en Vanskelighed, og jeg vil bede den ærede Indenrigsminister lægge Mærke dertil. Naar nu i en Commune 30 til 40, eller saagodt som Alle ere enige i, at træffe en eller anden Foranstaltning, men der er maaskee 3, 4 eller 5, der ere uwillige til frivilligt at gaae ind derpaa, saa vil efter hele den Gang, som findes Sted i saadanne Forhandlinger, den hele Foranstaltning let gaae tilgrunde; thi, naar der er 3 og 4, der sige nei, saa ville disse 3 og 4 atter trække 3 og 4 med sig, og disse 7 og 8 atter trække 7 og 8 med sig, og saaledes vil en Foranstaltning, som i og for sig af den langt overveiende Deel af Befolkningen ansees for særdeles hensigtsmæssig, dog ikke komme til Udførelse, fordi, naar Alle gaae som Een, saa er der stor Beredvillighed i Sognene rundt omkring til at imødegaae saadanne Vanskeligheder, men, saasnart Nogen kan desertere, saa er der mange flere, der falde fra. Kunde nu den ærede Indenrigsminister finde en Udvej, hvorved der kunde raades Bod paa denne Ulempe, saa troer jeg, at man vilde have hævet den Ulempe, som for Deltagelsen er den meest trykkende. Jeg antager, at Communerne ifølge den stedfindende Lovgivning ville være berettigede til at gjøre ikke ubetydelige extraordinære Foranstaltninger, der meget ville nærme sig de Foranstaltninger, som de vilde træffe, dersom de fik den i Loven foreslaaede Myndighed; til Syvende og Sidst skulde de, som dog sørge for, at Ingen lider Hungersnød, og jeg tvivler ikke paa, at, naar de tage Hensyn deels til det ringere Arbejde, der er iaar, og deels

til de høiere Priser, saa vilde de som fornuftige Folk kunne sige: det er rimeligt, at vi iaar komme til at bruge saa og saamange Tønder Rug og saa og saamange Tønder Byg mere end sædvanligt, og de ville vistnok — jeg fremfører den Mening noget dristigt, de Herrer Jurister ere jo de egentlige Sagtyndige i denne Henseende, — kunne gjøre en saadan Udfrysning af Korn, som de paa Grund af Conjunctionerne meente at maatte komme til at bruge til extraordinair Fattigforsørgelse, og de vilde dernæst ogsaa kunne anvende denne Beholdning, naar de efterkomme Fattiglovgivningens egentlige Bestemmelser; dette vilde de allsaa kunne gjøre, hvis ikke en extraordinair Bemyndigelse bliver dem givet ifølge Lovudkastet; men denne Vej vilde vistnok medføre ikke saa Ulemper. Naar saaledes paa Grund af ganske overordentlige Omstændigheder en stor Deel Mennesker kom ind under Fattigvæsenet, da vilde dette jo være uheldigt; thi det er altid uheldigt, naar saadanne ganske særdeles Omstændigheder bevirke, at der gaaer langt flere Mennesker ind under det offentlige Fattigvæsen eller faae Tillægsom derfra, end det vilde være Tilfældet, naar man paa en anden Maade kunde lempe Forholdene saaledes, som der er stor Tilbøielighed til rundt omkring i Sognene. Jeg vilde derfor meget ønske, at der kunde tilvejebringes Enighed mellem Regeringen og Thinget med Hensyn til denne Foranstaltning; jeg tvivler ikke paa, at, der med Hensyn til Realiteten er Enighed, og jeg kan derfor heller ikke Andet end finde det meget hensigtsmæssigt at nedsette et Udvalg, der kunde overveje Sagen med den ærede Indenrigsminister; det er jo ikke sagt, at den ærede Indenrigsminister, ved at komme med sit Forslag, uden at vide, hvorvidt det vilde møde nogen Sympathi her i Salen, vilde ramme det, som vi kunde være tilbøielige til at gaae ind paa, men ved denne gjensidige Overveielse med hverandre, naar den ærede Indenrigsminister betroede Udvalget sine Tanker og Udvalget ham igjen sine, tvivler jeg ikke om, at det vilde kunne lykkes at tilvejebringe Samstemning. Jeg har nogen Betænkelse ved den Bestemmelse, at Amtsraadene skulde have Myndighed til at anvende af Amtsfattigkas-